

mr. H. Hoogenkamp

prof. P. L. Dijk

Tb. Booi

mev. J. v. Leeuwen

mr. D. Schut

Ik voel daar ook — ik hoop niet dat u mij het woord kwalijk neemt — een zeker wantrouwen in. Een wantrouwen, dat wanneer men deze nieuwe formulering zou kiezen de deuren open gezet worden, deuren die vroeger op een terechte wijze gesloten waren. Echter is vruchtbaar werken alleen maar mogelijk, is werken in een zekere vreugde alleen maar mogelijk, wanneer je weet dat er over en weer t.a.v. de fundamentele zaken van geloof en wetenschap en de manier, waarop wij trachten dat duidelijk te maken, een zeker vertrouwen bestaat. En ik moet u eerlijk zeggen dat ik in sommige woorden en uitdrukkingen van opponenten tegen deze formule eigenlijk dat vertrouwen heb gemist. Men zegt bijv. dat deze formulering ook door een atheïst of wie dan ook onderschreven kan worden. Dat zijn uitlatingen die in zekere zin tendentius zijn, want iedereen weet drommels goed, hoort althans te weten en mag ook vertrouwen, dat op deze wijze niet met de nieuwe grondslag wordt gespeeld.

Prof. dr. A. D. R. Polman:

Hoe kunt u, als deze grondslag aangevaard wordt, het reformatorisch karakter van de VU, dat u wilt bewaren en handhaven, nog ten volle naleven? Dat is eigenlijk het kernprobleem waarvoor ik zit. Geen moment is bij mij enig wantrouwen ten opzichte van uw beleid aanwezig. Ik ben ten volle overtuigd dat u, zoals u ook zelf zegt, het reformatorisch karakter van de VU wilt handhaven. Als u deze grondslag aanneemt, is natuurlijk nooit wettig een vrijzinnige verklaring van deze grondslag mogelijk. Dat is absoluut uitgesloten. Maar, en dit is mijn moeilijkheid, bij de tegenwoordige constellatie in de wereld is het wel mogelijk, dat men een anglicaan, een rooms-katholiek, een lutherse, een grieks-orthodoxe christen kan zijn en deze grondslag

volkomen aanvaardt. Een feit is dat al deze groepen, natuurlijk niet al wat modernistisch is, hier achter kunnen staan. (...) Mijn vraag is nu: is dit noodzaak, dat zij er achter kunnen staan?

Prof. dr. A. J. Wiggers:

Ik kan van een student, die van niet-reformatorische huize is, niet meer verwachten dat hij begrijpt, waar hij zich loyaal tegenover op heeft te stellen; ik kan het wel van hem vragen als ik hem de nieuwe formulering meegeef en zeg: dat is onze houding, dat is ons uitgangspunt en wij verwachten van iedere student dat hij zich t.o.v. deze formulering, die voor iedereen duidelijk is, loyaal zal opstellen. Ik dacht dat het van de studenten een billijke eis is dat wij een formulering hebben, die voor iedereen niet poli-interpreteerbaar is. En daarom zou ik als docent een dringend beroep op de vergadering willen doen om ons te helpen in ons werk en de nieuwe formulering te aanvaarden.

Prof. Sizoo:

De eerste vraag van prof. Nauta luidt aldus: Hebben wij de nieuwe grondslagbepaling in deze zin te verstaan, dat alleen wie confessioneel-gereformeerd is, geacht moet worden ten volle daarmee in overeenstemming te zijn. Nu kan ik mij daarvan af maken door te zeggen: het spijt mij, maar dan moet ik eerst weten wat u bedoelt met confessioneel-gereformeerd. Als ik categorisch hierop antwoord: neen, zoudt u een verkeerde indruk kunnen krijgen. De bedoeling is dat deze grondslag in deze formulering zelfstandig functioneert. Het is niet de bedoeling om bij het doen functioneren van deze grondslag van tevoren bepaalde andere criteria aan te leggen.

Wij menen dat wanneer verwezen

wordt naar het evangelie van Jezus Christus met de toevoegingen „de openbaring in de Heilige Schrift”, „eer en verheerlijking van de ene God, Vader, Zoon en Heilige Geest”, deze grondslag in deze vorm zelfstandig moet functioneren. En wij willen daaraan niet van tevoren één ander criterium verbinden. In die zin beantwoord ik dus de eerste vraag ontkennend.

De tweede vraag: zo ja... vervalt daarmee.

De derde vraag: zo neen, welke goede reden kan er dan zijn om in de naam van de Vereniging toch het woord „gereformeerd” te handhaven, terwijl het gebruik toch zo veel bezwaar ontmoet. Is het dan niet veeleer zinnelijk dat woord uit de naam der Vereniging te doen verdwijnen, gelijk het ook in de nieuwe grondslagbepaling wordt geschrapt. Welke reden kan er zijn om die naam „gereformeerd” te handhaven?

Wel, wij menen dat het verantwoord is de naam te handhaven, omdat in deze formulering het directe gezag van het evangelie van Jezus Christus over het gehele leven zo duidelijk tot uitdrukking komt; en omdat deze notie van het directe gezag van Jezus Christus, deze christelijke gedachte, dit element in het christelijk denken *met name* in de Reformatie naar voren gekomen is (...).

Het is — zoals ook in de nadere toelichting gezegd — ons gebleken, dat de gedachte om de naam niet te wijzigen, tijdens de besprekingen in de Vereniging ons tot de conclusie heeft gebracht, dat ook binnen de Vereniging op dit punt niet meer die angstvalligheid bestaat, die wij wel eens verbinden aan het woord „gereformeerd”.

Ik wil er aan toevoegen, dat bij de besprekingen door bepaalde en zeer gezaghebbende personen gezegd is: U loopt toch het gevaar, dat u in de loop van de geschiedenis voortdurend de